I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2176/84

af 23. juli 1984

om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 235 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3017/79 (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82 (2), har Rådet vedtaget fælles regler om beskyttelse med dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab;

disse regler blev vedtaget i overenstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i Den almindelige overenskomst om Told og Udenrigshandel (i det følgende benævnt GATT), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT (Kodeks om subsidier og udligningsforanstaltninger);

ved anvendelsen af disse regler er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det var hensigten at tilvejebringe ved disse aftaler, væsentligt, at Fællesskabet tager hensyn til sine vigtigste handelspartneres fortolkning af reglerne, således som den fremgår af lovgivningen eller gældende praksis;

det er ønskeligt, at reglerne for fastsættelse af den normale værdi affattes på en klar og tilstrækkelig detaljeret måde; det bør udtrykkeligt fastsættes, at den beregnede nomale værdi kan lægges til grund, såfremt salg på eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked af en eller anden grund ikke udgør et passende grundlag for at fastslå, om der foreligger dumping; det er hensigtsmæssigt at give eksempler på forhold, som må anses for ikke at repræsentere normal handel, navnlig når en vare sælges til priser, som ligger under produktionsomkostningerne, eller når der finder transaktioner sted mellem parter, der er forretningsmæssigt forbundet, eller som har en kompensationsaftale; det er hensigtsmæssigt at angive de metoder, der kan anvendes til beregning af den normale værdi under sådanne omstændigheder;

det er hensigtsmæssigt at definere eksportprisen og at opregne de nødvendige justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det skønnes formålstjenligt at beregne denne pris ud fra den første pris på det frie marked;

for at gøre det muligt at foretage en passende sammenligning mellem eksportpris og normal værdi bør der gives retningslinjer for fastsættelsen af de justeringer, der skal foretages for forskelle i fysiske egenskaber, mængder og salgsvilkår, samt gøres opmærksom på, at bevisbyrden påhviler den person, der kræver sådanne justeringer;

(1) EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 178 af 22. 6. 1982, s. 9.

udtrykket »dumpingmargen« bør præciseres, og Fællesskabets gældende praksis med hensyn til beregningsmetoder, når der er tale om varierende priser eller margener, bør kodificeres;

det synes formålstjenligt at fastsætte en tilstrækkelig detaljeret metode for beregning af subsidiernes størrelse;

det synes hensigtsmæssigt at forklare visse faktorer, som kan være relevante for konstatering af skade;

det er nødvendigt at fastsætte procedurerne for, hvorledes en person, der optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, som anser sig for skadet eller truet af dumpingimport eller subsidieret import, kan indgive en klage; det synes formålstjenligt at gøre det klart, at proceduren, såfremt klagen trækkes tilbage, kan afsluttes, men ikke nødvendigvis behøver at blive det;

medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde både med hensyn til oplysninger om forekomsten af dumping eller subsidier og deraf følgende skade og med hensyn til den efterfølgende undersøgelse af sagen på fællesskabsplan; der bør med henblik herpå finde konsultationer sted i et rådgivende udvalg;

de procedureregler, der skal følges under undersøgelsen, bør klart defineres, navnlig fællesskabsmyndighedernes og de berørte parters rettigheder og forpligtelser samt de omstændigheder, under hvilke de berørte parter kan få adgang til oplysninger, og kan anmode om at blive underrettet om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale endelige foranstaltninger;

det er nødvendigt, at Fællesskabets beslutningsproces giver mulighed for at handle hurtigt og effektivt, navnlig ved hjælp af foranstaltninger, som Kommissionen træffer, som f. eks. pålæggelse af midlertidig told;

med henblik på at modvirke dumping bør der skabes mulighed for, at midlertidig told opkræves endeligt i de tilfælde, hvor det definitivt fastslås, at der foreligger dumping og skade, selv når der af særlige årsager ikke er truffet afgørelse om at pålægge en endelig antidumpingtold;

det er væsentligt, at der fastlægges fælles regler for anvendelsen af antidumping- og udligningstold for at sikre nøjagtig og ensartet opkrævning af denne; på grund af denne tolds karakter kan disse regler afvige fra reglerne for opkrævning af normal importtold;

det er hensigtsmæssigt at fastsætte åbne og passende procedurer med henblik på en fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der er truffet, og med henblik på genoptagelse af en undersøgelse, når omstændighederne kræver det;

med henblik på at hindre misbrug af Fællesskabets procedurer og ressourcer bør det bestemmes, at der skal hengå en vis tid efter afslutningen af en procedure, før en sådan fornyet undersøgelse kan iværksættes, og det bør sikres, at der foreligger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at gøre en fornyet undersøgelse berettiget;

der bør fastlægges passende procedurer for behandling af anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold;

denne forordning bør ikke være til hinder for vedtagelsen af særlige foranstaltninger, når dette ikke er i modstrid med Fællesskabets forpligtelser i henhold til GATT;

der kan også forekomme dumping og subsidier i forbindelse med landbrugsprodukter og deraf fremstillede varer; det er derfor nødvendigt i tilslutning til almindeligt gældende importordninger for disse varer at åbne mulighed for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger mod sådanne metoder;

ud over de ovenfor anførte betragtninger, der førte til vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 3017/79, ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82, har erfaringen vist, at denne forordning må ændres yderligere;

sprogbrugen i nævnte forordning bør bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld [1] og i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved

---

[1] EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

varers overgang til fri omsætning (1), senest ændret ved direktiv 81/853/EØF (2), og der bør tages hensyn til, at Rådets forordning (EØF) nr. 2532/78 af 16. oktober 1978 om den fælles ordning for indførsel fra Den kinesiske Folkerepublik (3) er blevet afløst af forordning (EØF) nr. 1766/82 (4), og at Rådets forordning (EØF) nr. 925/79 af 8. maj 1979 om den fælles ordning for indførsel fra statshandelslandene (5) er blevet afløst af forordning (EØF) nr. 1765/82 (6);

der bør foretages en mere præcis fastlæggelse af de omkostninger, der skal tages i betragtning ved fastsættelse af den beregnede værdi og af salg med tab på hjemmemarkedet;

det bør endvidere sikres, at der er overensstemmelse mellem reglerne vedrørende parter, der er forretningsmæssigt forbundet, eller som indbyrdes har et kompensationsarrangement;

det er nødvendigt at præcisere bestemmelserne vedrørende hensyntagen til forskelle i salgsvilkår, herunder især forskelle i forbindelse med handelsled, importafgifter og indirekte skatter;

for at tage hensyn til Fællesskabets fortolkning af GATT-reglerne vedrørende subsidier og udligningstold bør nævnte forordnings bestemmelser om beregning af subsidiernes størrelse ændres;

procedurerne for samarbejde og konsultationer med medlemsstaterne bør forenkles;

det bør udtrykkeligt fastslås, at undersøgelsen vedrørende dumping eller subsidiering normalt bør omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for iværksættelsen af proceduren, og at de endelige afgørelser skal baseres på de for denne periode konstaterede faktiske omstændigheder;

for at undgå tvivl bør anvendelsen af udtrykkene »undersøgelse« og »procedure« i nærværende forordning præciseres;

det er nødvendigt at kræve, at såfremt oplysninger skal betragtes som fortrolige, må den, der afgiver oplysningerne, fremsætte anmodning herom, ligesom det bør præciseres, at fortrolige oplysninger, som kan sammendrages, men af hvilke der ikke er indgivet et ikke-fortroligt sammendrag, kan lades ude af betragtning;

for at undgå unødige forsinkelser og af administrative hensyn bør der indføres tidsfrister, inden for hvilke der kan gives tilsagn;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere regler for den procedure, der skal følges, såfremt tilsagn trækkes tilbage eller misligholdes;

der bør gives mulighed for, at fornyede undersøgelser af forordninger og afgørelser også kan gennemføres delvis, hvor dette måtte være hensigtsmæssigt;

det er nødvendigt at fastslå, at antidumping- og udligningsforanstaltninger vil bortfalde efter en vis tid, medmindre det kan godtgøres, at de fortsat bør finde anvendelse;

det er nødvendigt at sikre, at procedurerne for tilbagebetaling kan anvendes på endelig told eller sådanne midlertidige toldbeløb, som er blevet endeligt opkrævet, og at de eksisterende procedurer for tilbagebetaling forenkles;

det er i denne forbindelse hensigtsmæssigt at foretage en konsolidering af de pågældende regler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelse

Denne forordning indeholder bestemmelser vedrørende beskyttelse mod dumpingimport eller subsideret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

(1) EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.
(2) EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.
(3) EFT nr. L 306 af 31. 10. 1978, s. 1.
(4) EFT nr. L 195 af 5. 7. 1982, s. 21.
(5) EFT nr. L 131 af 29. 5. 1979, s. 1.
(6) EFT nr. L 195 af 5. 7. 1982, s. 1.

Artikel 2

Dumping

A. PRINCIP

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En indført vare betragtes som en dumpingvare, når dens eksportpris til Fællesskabet er lavere end den normale værdi af samme vare.

B. NORMAL VÆRDI

3. For så vidt angår denne forordning forstås ved den normale værdi:

a) den sammenlignelige pris, der faktisk er betalt eller skal betales i normal handel for samme vare til forbrug i eksport eller oprindelseslandet, eller

b) såfremt samme vare ikke sælges i normal handel på eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked, eller såfremt et sådant salg ikke muliggør en passende sammenligning:

   i) den sammenlignelige pris for samme vare, når denne udføres til et tredjeland, idet denne pris kan være den højeste eksportpris, men bør være en repræsentativ pris, eller

   ii) den beregnede værdi, fastsat ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen. Produktionsomkostningerne beregnes på grundlag af alle omkostninger i normal handel, både faste og variable, til materialer og fremstilling i oprindelseslandet, plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger. Som hovedregel og under forudsætning af, at der normalt opnås fortjeneste ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjmmemarked, må tillægget for fortjenesten ikke overstige denne normale fortjeneste. I andre tilfælde fastsættes tillægget på et rimeligt grundlag under anvendelse af tilgængelige oplysninger.

4. Er der rimeligt grundlag for at tro eller nære mistanke om, at den pris som en vare faktisk sælges til med henblik på forbrug i oprindelseslandet, er lavere end produktionsomkostningerne som defineret i stk. 3, litra b), nr. ii), kan salg til sådanne priser anses for ikke at have fundet sted i normal handel, såfremt dette salg:

a) har fundet sted over et længere tidsrum, og der er tale om betydelige mængder, samt

b) ikke sker til priser, som gør det muligt i normal handel at dække samtlige omkostninger inden for en rimelig tidsfrist.

Under sådanne omstændigheder kan den normale værdi fastsættes på grundlag af det øvrige salg på hjemmemarkedet, der har fundet sted til en pris, som ikke er lavere end produktionsomkostningerne, eller på grundlag af eksportsalget til tredjelande eller på grundlag af den beregnede værdi eller ved at foretage en justering af ovennævnte pris, der er lavere end produktionsomkostningerne, således at tabet udlignes, og der tilvejebringes en rimelig fortjeneste. Denne beregning af den normale værdi baseres på tilgængelige oplysninger.

5. I tilfælde af indførsel fra lande uden markedsøkonomi og særligt lande, på hvilke forordning (EØF) nr. 1765/82 og (EØF) nr. 1766/82 finder anvendelse, fastsættes den normale værdi på en hensigtsmæssig og ikke urimelig måde efter et af følgende kriterier:

a) den pris, til hvilken samme vare fra et tredjeland med markedsøkonomi faktisk sælges:

   i) til forbrug på dette lands hjemmemarked,

   eller

   ii) til andre lande, herunder Fællesskabet,

   eller

b) den beregnede værdi af samme vare i et tredjeland med markedsøkonomi,

   eller

c) såfremt hverken prisen eller den beregnede værdi i henhold til litra a) eller b) udgør et egnet grundlag, den pris, der faktisk er betalt, eller som skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenestmargen.

6. Indføres en vare ikke direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Fællesskabet fra et andet land, er den normale værdi den sammenligneligt pris, der faktisk er

betalt, eller som skal betales for samme vare på enten eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked. Sidstnævnte kunne for eksempel være et egnet grundlag, såfremt varen blot forsendes i transit gennem eksportlandet, eller hvis sådanne varer ikke produceres i eksportlandet, eller når der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i eksportlandet.

7. For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi kan transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundet eller at have et indbyrdes kompensationsarrangement, anses for ikke at finde sted i nomal handel, medmindre Fællesskabets myndigheder finder det godtgjort, at de pågældende priser og omkostninger kan sammenlignes med dem, der indgår i transaktioner mellem parter, hvor der ikke består en sådan forbindelse.

C. EKSPORTPRIS

8. a) Eksportprisen en den pris, der faktisk er betalt, eller som skal betales for den vare, der sælges til eksport til Fællesskabet.

b) Findes der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der eksisterer en forretningsforbindelse eller kompensationsaftale mellem eksportør og importør eller en tredjemand, eller hvis den pris, der faktisk er betalt, eller som skal betales for varen, der er solgt til eksport til Fællesskabet, af andre grunde ikke kan anvendes, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, til hvilken den indførte vare første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varen ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den tilstand, hvori den er indført, på et hvilket som helst rimeligt grundlag. I så fald foretages der justeringer under hensyn til samtlige omkostninger, der er påløbet mellem indførsel og videresalg, herunder samtlige skatter og afgifter, samt til en rimelig fortjenestemargen.

Ved sådanne justeringer tages særligt hensyn til følgende faktorer:

i) normale transport, forsikrings-, håndterings-, laste- og losseomkostninger samt andre omkostninger,

ii) told, antidumpingtold samt andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne,

iii) en rimelig margen til generalomkostninger og fortjeneste og/eller enhver form for provision, som normalt betales eller aftales.

D. SAMMENLIGNING

9. For at der kan foretages en passende sammenligning, skal der for eksportprisen og den normale værdi anvendes et ensartet sammenligningsgrundlg for så vidt angår varens fysiske egenskaber, mængder samt salgsvilkår. De skal normalt sammenlignes i samme handelsled, fortrinsvis ab fabrik, og på tidspunkter, der ligger så tæt op ad hinanden som muligt.

10. Er der ikke tale om et ensartet sammenligningsgrundlag for eksportprisen og den normle værdi for så vidt angår de i stk. 9 nævnte faktorer, skal der i hvert enkelt tilfælde alt efter omstændighederne tages behørigt hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Såfremt en berørt part anmoder om en sådan hensyntagen, må den bevise, at dens anmodning er berettiget. Med hensyn til fastsættelsen af justeringerne anvendes følgende retningslinjer:

a) forskelle i varens fysiske egenskaber: justeringerne baseres normalt på den virkning, som sådanne forskelle har på markedsværdien i oprindelses- eller eksportlandet; såfremt der ikke foreligger oplysninger om priserne på hjemmemarkedet i det pågældende land, eller såfremt sådanne oplysninger ikke giver mulighed for en passende sammenligning, baseres beregningen på de produktionsomkostninger, der har ført til disse forskelle;

b) forskelle i mængde: justeringerne foretages, såfremt en prisforskel helt eller delvis skyldes:

i) enten mængderabatter, der frit er givet inden for normal handel i en forudgående repræsentativ periode, normalt ikke under seks måneder, og for en væsentlig del, normalt ikke under 20 % af det samlede salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet eller i givet fald på et tredjelands marked; opsatte rabatter kan tillades, såfremt de bygger på en fast praksis i forudgående perioder eller på en forpligtelse til at overholde de betingelser, der kræves for at opnå en opsat rabat,

ii) eller omkostningsbesparelser ved produktion af forskellige mængder.

Såfremt eksportprisen er baseret på mængder, der er mindre end den mindste mængde, der sælges på hjemmemarkedet eller i givet fald til tredjelande, foretages justeringerne imidlertid således, at de afspejler den højeste pris, til hvilken den mindste

mængde sælges på hjemmemarkedet eller i givet fald på et tredjelands marked;

c) forskelle i salgsvilkår: justeringerne begrænses til forskelle, som har direkte tilknytning til de pågældende salg og omfatter for eksempel forskelle i kreditvilkår, kautioner, garantier, teknisk bistand, kundeservice, provisioner eller løn til sælgere, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings-, laste- og ekstraomkostninger samt, for så vidt der ikke i øvrigt er taget hensyn hertil, forskelle i handelsleddet; der vil almindeligvis ikke blive foretaget justeringer for forskelle i administrations- og generalomkostninger, herunder forsknings- og udviklingsomkostninger eller omkostninger til reklame; omfanget af sådanne justeringer fastsættes normalt på grundlag af omkostningerne ved disse forskelle for sælgeren, idet deres virkning på varens værdi dog også kan tages i betragtning;

d) forskelle i importafgifter og indirekte skatter: en justering foretages, såfremt en vare, der eksporteres til Fællesskabet, er fritaget for importafgifter eller indirekte skatter, som defineret i noterne til bilaget, der pålægges samme vare og materialer, som fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i oprindelses- eller eksportlandet, eller såfremt sådanne afgifter eller skatter refunderes.

E. FORDELING AF OMKOSTNINGERNE

11. I almindelighed baseres alle omkostningsberegninger på tilgængelige regnskabsmæssige oplysninger, almindeligvis og om nødvendigt fordelt proportionalt med omsætningen for hver vare og hvert marked, der tages i betragtning.

F. SAMME VARE

12. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, såfremt en sådan vare ikke findes, en anden vare, der har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares.

G. DUMPINGMARGEN

13. a) Ved »dumpingmargen« forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen.

b) Når der er tale om varierende priser, kan dumpingmargenen fastsættes for hver enkelt transaktion eller ud fra de hyppigst anvendte priser, de repræsentative priser eller de vejede gennemsnitspriser.

c) Når der er tale om varierende dumpingmargener, kan der beregnes et vejet gennemsnit af disse.

Artikel 3

Subsidier

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsider, der i oprindelses- eller eksportlandet ydes direkte eller indirekte til fremstilling, produktion, eksport eller transport af enhver vare, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. Eksportsubsidier omfatter den i bilaget anførte praksis, men er ikke begrænset hertil.

3. En vares fritagelse for importafgifter eller indirekte skatter, som defineret i noterne til bilaget til denne forordning, der faktisk opkræves for samme vare og materialer, som fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i oprindelses- eller eksportlandet, eller refusion af sådanne afgifter eller skatter, betragtes ikke som subsidier for så vidt angår denne forordning.

4. a) Subsidiernes størrelse beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Fællesskabet.

b) Ved beregningen af subsidiernes størrelse fratrækkes det samlede subsidiebeløb følgende elementer:

i) ethvert ansøgningsbegyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber med henblik på at opnå ret til eller modtage subsidier;

ii) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på et udligne subsidierne.

Såfremt en berørt part kræver et fradrag, skal vedkommende bevise, at kravet er berettiget.

c) Når subsidier ikke ydes med henvisning til fremstillede, producerede, eksporterede eller

transporterede mængder, beregnes subsidiernes størrelse ved en hensigtsmæssig fordeling af deres værdi efter omfanget af produktionen eller udførslen af den pågældende vare i et passende tidsrum. Dette tidsrum skal normalt være modtagerens regnskabsår.

Er subsidierne baseret på erhvervelsen af eller den fremtidige erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes subsidiernes størrelse ved at fordele subsidiebeløbet over en periode, der svarer til den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren. Forringes aktiverne ikke i værdi, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån.

d) I tilfælde af indførsel fra lande uden markedsøkonomi, særlig fra de lande, på hvilke forordning (EØF) nr. 1765/82 og (EØF) nr. 1766/82 finder anvendelse, kan subsidiers størrelse beregnes på en hensigtsmæssig og ikke urimelig måde, ved at sammenligne eksportprisen som beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, med den normale værdi som fastsat i henhold til artikel 2, stk. 5. Artikel 2, stk. 10, finder anvendelse ved en sådan sammenligning.

e) Når der er tale om forskellige subsidiebeløb, kan der beregnes vejede gennemsnit.

Artikel 4

Skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, foretages kun såfremt dumpingimporten eller den subsidierede import gennem virkningerne af dumping eller subsidier, forvolder skade, dvs. faktisk forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller i væsentlig grad forsinker oprettelsen af en sådan erhvervsgren. Skader forvoldt af andre faktorer, såsom omfang af og priser på import, der ikke er dumpet eller subsidieret, eller nedgang i efterspørgslen, som enkeltvis eller samlet ligeledes har en skadelig indvirkning på den pågældende erhversgren i Fællesskabet, må ikke tilskrives dumpingimporten eller den subsidierede import.

2. En undersøgelse af, om der foreligger skade, omfatter følgende faktorer, idet dog hverken en enkelt eller flere af disse nødvendigvis er udslaggivende for afgørelsen:

a) omfanget af dumpingimporten eller den subsidierede import, især hvorvidt den er steget betydeligt enten absolut eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet;

b) priserne på dumpingimporten eller den subsidierede import, især hvorvidt der tilbydes en væsentlig lavere pris i forhold til prisen for samme vare i Fællesskabet;

c) følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren vurderet på baggrund af de faktiske eller mulige tendenser inden for relevante økonomiske faktorer såsom:
   — produktion,
   — kapacitetsudnyttelse,
   — lagre,
   — salg,
   — markedsandel,
   — priser (dvs. pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted),
   — fortjeneste,
   — forretning af investeret kapital,
   — likviditet,
   — beskæftigelse.

3. En konstatering af, om der foreligger trussel om skade, kan kun finde sted, når det er sandsynligt, at en særlig situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer såsom:

a) stigningstakten i dumpingeksporten eller den subsidierede eksport til Fællesskabet,

b) eksportpotentiel, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i den nærmeste fremtid, i oprindelses- eller eksportlandet, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende eksport vil gå til Fællesskabet,

c) subsidiernes art samt de eventuelle deraf følgende virkninger for handelen.

4. Virkningen af dumpingimporten eller den subsidierede import vurderes i forhold til Fællesskabets produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion. Kan Fællesskabets produktion af samme vare ikke klart afgrænses, vurderes virkningen af dumpingimporten eller den subsidierede import i forhold til produktionen af den snævrest mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme produkt, og for hvilket de nødvendige oplysninger kan fremskaffes.

5. Ved udtrykket »erhversgren i Fællesskabet« forstås samtlige fællesskabsproducenter af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del af den samlede fællesskabsproduktion af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

— når producenterne står i forbindelse med eksportørerne eller importørerne eller selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare eller en subsidieret vare, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter;

— under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabet, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en erhvervsgren i Fællesskabet, når:

a) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

b) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan der være tale om skade, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af, at dumpingimporten eller den subsidierede import er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere, at producenterne af hele eller næsten hele produktionen på sådanne markeder skades af dumpingimporten eller den subsidierde import.

Artikel 5

Klage

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhversgren i Fællesskabet, der anser sig for skadet eller truet af dumpingimport eller subsidiert import, kan indgive en skriftlig klage.

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af dumping eller subsidiering og den deraf følgende skade.

3. Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Denne sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, som den modtager.

4. Klagen kan trækkes tilbage, hvorved proceduren kan afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

5. Bliver det efter konsultationer klart, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde iværksættelse af en undersøgelse, får klageren meddelelse herom.

6. Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser både med hensyn til dumping eller subsidiering og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om disse beviser.

Artikel 6

Konsultationer

1. Enhver konsultation, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen for formand. Konsultationer indledes omgående på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ.

2. Udvalget indkaldes af formanden. Denne giver så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om fornødent ske skriftligt; i så tilfælde underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden udløbet af en fastsat frist kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

4. Konsultationerne omfatter især:

a) forekomsten af dumping eller subsidier og metoderne til fastlæggelse af dumpingmargen eller subsidiebeløb;

b) den foreliggende skade og dennes omfang;

c) årsagsforbindelsen mellem dumpingimporten eller den subsidierede import og skaden;

d) de foranstaltninger, der under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den af dumping eller subsidier forvoldte skade, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 7

Iværksættelse og videreførelse af undersøgelsen

1. Bliver det efter konsultationer klart, at der foreliger tilstrækkelige beviser til at berettige iværksættelsen af en procedure skal Kommissionen omgående:

a) give meddelelse om iværksættelsen af en procedure i *De Europæiske Fællesskabers Tidende;* i denne meddelelse oplyses det, hvilken vare og hvilke lande der

er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende skriftligt og kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5;

b) underrette de eksportører og importører, som Kommissionen ved er berørt heraf, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne;

c) indlede undersøgelsen på fællesskabsniveau i samarbejde med medlemsstaterne; en sådan undersøgelse omfatter både dumping eller subsidiering og den deraf følgende skade og gennemføres i overensstemmelse med stk. 2 til 8; undersøgelsen vedrørende dumping eller subsidiering omfatter normalt en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for iværksættelse af proceduren.

2. a) Kommissionen søger at indhente alle de oplysninger, som den finder nødvendige, og såfremt den skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver dokumentationen hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer.

b) Hvor det viser sig nødvendigt, foretager Kommissionen undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, samt at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke modsætter sig dette. Kommissionen bistås af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

3. a) Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om:

— at indsende oplysninger;

— at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol særlig hos importører, handlende og producenter inden for Fællesskabet;

— at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, samt at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke modsætter sig dette.

b) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Kommissionens anmodninger. De meddeler denne de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

c) Er disse oplysninger af almen interesse eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videresender Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i modsat fald videresendes et ikke-fortroligt sammendrag.

d) Kommissionens tjenestemænd kan på Kommissionens eller på en medlemsstats begæring bistå embedsmænd fra medlemsstaterne i udøvelsen af deres funktion.

4. a) Klageren og de importører og eksportører, der vides berørt, samt repræsentanterne for eksportlandet kan få kenskab til alle de oplysninger, som de parter, der er berørt af en undersøgelse, har stillet til rådighed for Kommissionen, undtagen interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for varetagelsen af deres interesser og ikke er fortrolige i henhold til artikel 8, og forudsat at Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver de pågældende en skriftlig anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes.

b) Eksportører og importører af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, og, såfremt der er tale om subsidier, repræsentanter for oprindelseslandet, kan anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale pålæggelse af endelig told eller endeligt at opkræve beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told.

c) i) Anmodninger om oplysninger i henhold til litra b):

aa) indsendes skriftligt til Kommissionen,

bb) skal indeholde en præcisering af de særlige punkter, om hvilke der søges oplysninger,

cc) i de tilfælde, hvor der er pålagt en midlertidig told, være modtaget senest en måned efter offentliggørelsen af en sådan tolds indførelse.

ii) Oplysningerne kan gives enten mundtligt eller skriftligt, afhængigt af hvad Kommissionen skønner hensigtsmæssigt. De foregriber ikke senere afgørelse, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe. Fortrolige oplysninger behandles i overensstemmelse med artikel 8.

iii) Oplysningerne skal normalt gives senest 15 dage, inden Kommissionen forelægger et forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 12. Bemærkninger, der fremsættes, efter at oplysningerne er givet, tages kun i betragtning, såfremt de er modtaget inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst 10 dage, idet der tages passende hensyn til sagens hastende karakter.

5. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse skal høres, når de inden for den frist, der er fastsat i den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en impliceret part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, samt at der er særlige grunde til, at de bør høres mundtligt.

6. Endvidere giver Kommissionen efter anmodning de direkte berørte parter lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt. Herved tager den hensyn til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse skal ikke være til skade for deres sag.

7. a) Bestemmelserne i denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen træffer foreløbige afgørelser eller omgående anvender midlertidige foranstaltninger.

b) Såfremt en af de berørte parter eller et af de berørte tredjelande nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at stille sådanne til rådighed inden for en rimelig frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan foreløbige eller endelige, positive eller negative afgørelser træffes på grundlag af de tilgængelige oplysninger.

8. En antidumping- eller udligningsprocedure er ikke til hinder for fortoldningen af den pågældende vare.

9. a) En undersøgelse indstilles enten ved, at den afsluttes, eller ved at der træffes endelige foranstaltninger. Den indstilles normalt inden for en frist på et år efter procedurens iværksættelse.

b) En procedure indstilles enten ved, at undersøgelsen afsluttes uden indførelse af told og uden accept af tilsagn eller ved ophør eller ophævelse af told eller ved udløb af tilsagn i henhold til artikel 14 eller 15.

Artikel 8

Fortrolighed

1. De i medfør af denne forordning modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, til hvilket de er indhentet.

2. a) Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil.

b) Ved enhver anmodning om fortrolig behandling angives det, hvorfor oplysningerne er fortrolige, og der vedlægges et ikke-fortroligt sammendrag af sådanne oplysninger eller en begrundelse for, at et sammendrag af oplysningerne ikke kan tilvejebringes.

3. I almindelighed betragtes oplysninger som fortrolige, når videregivelsen heraf vil kunne være til væsentlig skade for den, der har givet eller er kilde til sådanne oplysninger.

4. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre oplysningerne eller at tillade, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

Oplysningerne kan også lades ude af betragtning, såfremt en sådan anmodning er berettiget og såfremt den, der giver oplysningerne, ikke er villig til at fremsende et ikke-fortroligt sammendrag, under forudsætning af at et sådant sammendrag af oplysningerne kan tilvejebringes.

5. Denne artikel udelukker ikke fællesskabsmyndighedernes videregivelse af generelle oplysninger og navnlig af begrundelserne for de i medfør af denne forordning trufne afgørelser eller videregivelse af de beviser, som fællesskabsmyndighederne støtter sig til i det omfang, det er nødvendigt, for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 9

Afslutning af proceduren, når beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige

1. Viser det sig efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og er der ikke i det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, rejst nogen indvendinger, afsluttes proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående Rådet en rapport om resultatet af konsultationerne samt et forslag til procedurens afslutning. Proceduren skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke med kvalificeret flertal inden en måned har truffet en anden afgørelse.

2. Kommissionen underretter repræsentanterne for oprindelses- eller eksportlandet og de parter, der vides berørt, og bekendtgør afslutningen af proceduren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med angivelse af de tilgrundliggende konklusioner samt et sammendrag af begrundelserne herfor.

Artikel 10

Tilsagn

1. Gives der i løbet af en undersøgelse tilsagn, som Kommissionen efter konsultationer kan godtage, kan undersøgelsen afsluttes, uden at der pålægges midlertidig eller endelig told.

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, gives senere end ved udløbet af den periode, i hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 7, stk. 4, litra c), nr. iii). Afgørelse om en sådan afslutning af proceduren træffes efter fremgangsmåden i artikel 9, stk. 1, og der gives underretning og offentliggøres meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2. En sådan afslutning af proceduren udelukker ikke endelig opkrævning af beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, i medfør af artikel 12, stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede tilsagn er tilsagn, der indebærer, at:

a) oprindelses- eller eksportlandets regering ophæver eller begrænser subsidieordningen eller træffer andre foranstaltninger vedrørende dens skadelige virkninger;

b) priserne ændres eller udførslerne indstilles i et sådant omfang, at Kommissionen finder det godtgjort, at enten dumpingmargenen eller subsidieydelsen, eller de heraf følgende skadelige virkninger, er ophævet. Ydes der subsidier, skal oprindelses- eller eksportlandet give sit samtykke hertil.

3. Kommissionen kan foreslå, at der gives tilsagn, men udebliver tilbud herom eller efterkommes en opfordring hertil ikke, skal dette ikke være til skade for sagens behandling. Fortsætter dumpingimporten eller den subsidierede import, kan dette tages som bevis for, at der sandsynligvis vil indtræde trussel om skade.

4. Accepteres tilsagnene, fuldføres undersøgelsen vedrørende skaden alligevel, såfremt Kommissionen efter konsultationer træffer afgørelse herom, eller, for så vidt angår dumping, såfremt eksportører, som repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, eller, for så vidt angår subsidier, oprindelses- eller eksportlandet anmoder herom. Konstaterer Kommissionen efter konsultationer i et sådant tilfælde, at der ikke foreligger skade, bortfalder tilsagnet uden videre. Hvor det hovedsagelig skyldes tilsagn, at der ikke er konstateret trussel om skade, kan Kommissionen kræve, at det pågældende tilsagn opretholdes.

5. Kommissionen kan kræve, at alle parter, hvis tilsagn er blevet godtaget, periodisk afgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af sådanne tilsagn og tillader efterprøvelse af relevante oplysninger. Imødekommes sådanne krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

6. Trækkes et tilsagn tilbage, eller har Kommissionen grund til at formode, at det er blevet misligholdt, kan den, såfremt det er nødvendigt af hensyn til Fællesskabets interesser, efter konsultationer og efter at have givet den pågældende eksportør lejlighed til at fremsætte bemærkninger, straks anvende midlertidig antidumping- eller udligningstold på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er konstateret inden godtagelsen af tilsagnet.

Artikel 11

Midlertidig told

1. Fremgår det af en foreløbig undersøgelse, at der er tale om dumping eller subsidier, og at der foreligger tilstrækkelig bevis for deraf følgende skade, og findes det af hensyn til Fællesskabets interesser påkrævet, at

der gribes ind for at hindre, at der forvoldes skade under proceduren, pålægger Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ en midlertidig antidumping- eller udligningstold. I sådanne tilfælde betinges de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet af en sikkerhedsstillelse på størrelse med den midlertidige told, hvis endelige opkrævning afgøres ved Rådets efterfølgende afgørelse i henhold til artikel 12, stk. 2.

2. Kommissionen træffer sådanne midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

3. Når en medlemsstat har anmodet om, at Kommissionen omgående griber ind, træffer denne inden højst fem arbejdsdage efter anmodningens modtagelse afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en midlertidig antidumping- eller udligningstold.

4. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om enhver afgørelse, der træffes i medfør af denne artikel. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse. Kommissionens afgørelse om ikke at pålægge midlertidig told udelukker ikke, at der på et senere tidspunkt kan pålægges en sådan told, enten på begæring af en medlemsstat, når der foreligger nye forhold, eller på Kommissionens initiativ.

5. Midlertidig told har en gyldighedsperiode på højst fire måneder. Gyldighedsperioden for midlertidig antidumpingtold kan dog forlænges med to måneder, såfremt eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, fremsætter begæring herom, eller såfremt de efter en hensigtserklæring fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

6. Kommissionen forelægger Rådet eventuelle forslag om endelige foranstaltninger eller om forlængelse af gyldighedsperioden for midlertidige foranstaltninger senest en måned før udløbet af gyldighedsperioden for den midlertidige told. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

7. Efter udløbet af gyldighedsperioden for den midlertidige told frigives sikkerheden hurtigst muligt, såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse om at opkræve den endeligt.

Artikel 12

Endelige foranstaltninger

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der foreligger dumping eller subsidier i undersøgelsesperioden samt deraf følgende skade, og findes det af hensyn til Fællesskabets interesser påkrævet, at Fællesskabet griber ind, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter konsultationer afgørelse om pålæggelse af en endelig antidumping- eller udligningstold.

2. a) Er der anvendt en midlertidig told, bestemmer Rådet uafhængigt af, om der skal opkræves en endelig antidumping- eller udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

b) Der træffes ikke afgørelse om at opkræve denne told endeligt, medmindre det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder fremgår, at der foreligger dumping eller subsidier samt deraf følgende skade. I denne forbindelse omfatter skade hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der, såfremt der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger, ville være opstået væsentlig skade.

Artikel 13

Generelle toldbestemmelser

1. Såvel midlertidig som endelig antidumping- eller udligningstold indføres ved forordning.

2. I en sådan forordning anføres især størrelsen og arten af den pålagte told, den pågældende vare, oprindelses- eller eksportlandet og om muligt navnet på leverandøren samt begrundelserne for forordningen.

3. Denne told må ikke være højere end den midlertidigt anslåede eller endeligt fastsatte dumpingmargen eller den midlertidigt anslåede eller endeligt fastsatte subsidieydelse; den bør være lavere, såfremt en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

4. a) Antidumping- og udligningstold kan hverken pålægges eller forhøjes med tilbagevirkende gyldighed. Forpligtelsen til at betale disse former for told indtræder i overensstemmelse med direktiv 79/623/EØF.

b) Konstaterer Rådet imidlertid:

i) for dumpingprodukter:

— at der tidligere har foreligget dumping, der forvoldte skade, eller at importøren vidste eller burde have vidst, at eksportøren praktiserer dumping, og at denne dumping ville forvolde skade, og

— at skaden forvoldes af sporadisk dumping, dvs. omfattende dumpingimport af en vare i en forholdsvis kort periode, i et sådant omfang, at det for at udelukke en gentagelse forekommer nødvendigt at pålægge sådanne indførsler antidumpingtold med tilbagevirkende gyldighed, eller

ii) for subsidierede produkter:

— under kritiske omstændigheder, at skade, som vanskeligt kan afhjælpes, forvoldes af omfattende indførsel i en forholdsvis kort periode af en vare, som nyder godt af eksportsubsidier, der betales eller ydes på en måde, der er uforenelig med bestemmelserne i GATT og i aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT, og

— at det for at udelukke en gentagelse af sådan skade, er nødvendigt at pålægge sådanne indførsler udligningstold med tilbagevirkende gyldighed, eller

iii) for dumpingvarer eller subsidierede varer:

— at et tilsagn er blevet misligholdt,

kan endelig antidumping- eller udligningstold pålægges varer, for hvilke forpligtelsen til at betale importafgifter i henhold til direktiv 79/623/EØF er indtrådt eller ville være indtrådt senest halvfems dage inden datoen for anvendelse af midlertidig told; i tilfælde af misligholdelse af et tilsagn gælder pålæggelse af en sådan told med tilbagevirkende gyldighed dog ikke for varer, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet inden misligholdelsen.

5. Indføres en vare i Fællesskabet fra mere end ét land, opkræves der told med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af sådanne varer, for hvilke der er konstateret dumping eller subsidier, og som forvolder skade, bortset fra indførsel fra leverandører, over for hvilke er foreligger accepterede tilsagn.

6. Anses en erhvervsgren i Fællesskabet for at omfatte producenterne i en bestemt region, giver Kommissionen eksportørerne lejlighed til at give tilsagn i henhold til artikel 10 for så vidt angår den pågældende region. Gives der ikke omgående tilstrækkeligt tilsagn eller opfyldes et sådant tilsagn ikke, kan der pålægges midlertidigt eller endelig told, for så vidt angår Fællesskabet som helhed.

7. Er der i forbindelse med pålæggelse af en midlertidig eller endelig antidumping- eller udligningstold ikke fastsat særlige bestemmelser om det modsatte, gælder reglerne for den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og de dermed forbundne fælles gennemførelsesbestemmelser.

8. Antidumping- eller udligningstold opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de andre kriterier, der blev fastsat, da tolden blev pålagt, uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

9. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe et og samme forhold, der er opstået som følge af dumping eller ydelse af subsidier.

Artikel 14

Fornyet undersøgelse

1. Forordningerne om pålæggelse af antidumping- eller udligningstold samt afgørelserne om godtagelse af tilsagn tages om fornødent helt eller delvis op til fornyet undersøgelse.

En sådan undersøgelse iværksættes enten på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. En fornyet undersøgelse finder ligeledes sted, såfremt en af de berørte parter anmoder herom og fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse, dog under forudsætning af, at der er forløbet mindst et år efter at undersøgelsen er indstillet. Sådanne anmodninger rettes til Kommissionen, som underretter medlemsstaterne herom.

2. Bliver det efter konsultationer klart, at en fornyet undersøgelse er påkrævet, genoptages undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 7, såfremt omstændighederne krævet det. En sådan genoptagelse påvirker ikke i sig selv de gældende foranstaltninger.

3. Når det i henhold til den fornyede undersøgelse, som foretages med eller uden genoptagelse af den tidli-

gere undersøgelse, findes påkrævet, ændres, tilbagekaldes eller ophæves foranstaltningerne af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Er foranstaltningerne imidlertid truffet i henhold til overgangsbestemmelserne i en tiltrædelsesakt, ændrer, tilbagekalder eller ophæver Kommissionen selv disse foranstaltninger og underretter Rådet herom; dette kan med kvalificeret flertal træffe afgørelse om, at der træffes andre foranstaltninger.

Artikel 15

1. Med forbehold af stk. 2 bortfalder antidumping- eller udligningstold og tilsagn efter en frist på fem år fra den dato, på hvilken den pågældende foranstaltning trådte i kraft eller senest blev ændret eller bekræftet.

2. Kommissionen offentliggør normalt efter konsultationer og inden udløbet af en frist på seks måneder inden udgangen af femårsperioden i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en meddelelse om det forestående ophør af den pågældende foranstaltning og underretter den erhvervsgren i Fællesskabet, som vides berørt heraf. I denne meddelelse anføres en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 5.

Såfremt en berørt part godtgør, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade, gennemfører Kommissionen en fornyet undersøgelse af foranstaltningen. Denne forbliver i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse foreligger.

Såfremt antidumping- eller udligningstold og tilsagn bortfalder i henhold til denne artikel, offentliggør Kommissionen en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Gældende antidumping- eller udligningstold og tilsagn bortfalder i henhold til denne artikel tidligst den 1. juli 1985.

Artikel 16

Tilbagebetaling

1. Kan en importør godtgøre, at den opkrævede told overstiger den faktiske dumpingmargen eller subsidieydelsen, når der tages hensyn til anvendelsen af vejede gennemsnit, tilbagebetales det overskydende beløb.

2. For at andrage om den i stk. 1 nævnte tilbagebetaling indgiver importøren en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varernes overgang til fri omsætning har fundet sted, og inden for en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken størrelsen af den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om endelig opkrævning af beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told.

Den pågældende medlemsstat videresender hurtigst muligt anmodningen til Kommissionen med eller uden udtalelse om dens berettigelse.

Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater og afgiver udtalelse om sagen. Såfremt medlemsstaterne tilslutter sig Kommissionens udtalelse eller ikke fremsætter indvendinger inden for en frist på en måned, kan Kommissionen træffe afgørelse i overensstemmelse med nævnte udtalelse. I alle andre tilfælde træffer Kommissionen efter konsultationer afgørelse om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang anmodningen skal efterkommes.

Artikel 17

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

1. særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande;

2. fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og forordning (EØF) nr. 1059/69 (1), (EØF) nr. 2730/75 (2) og (EØF) nr. 2783/75 (3); nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af antidumping- eller udligningstold;

3. særlige foranstaltninger, såfremt sådanne foranstaltninger ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 18

Ophævelse af eksisterende lovgivning

Forordning (EØF) nr. 3017/79 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. august 1984. Den finder anvendelse på procedurer allerede iværksat.

---

(1) EFT nr. L 141 af 12. 6. 1969, s. 1.
(2) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20.
(3) EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1984.

På Rådets vegne

J. O'KEEFFE

Formand

BILAG

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhversgrene betinget af disses eksportresultater.

b) Valutahjemtagelsesordninger eller anden lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.

c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser, fastsat eller påbudt af staten på mere favorable betingelser end for indenlandske forsendelser.

d) Statens eller statslige organers levering af importerede eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på mere favorable betingelser end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til hjemmeforbrug, såfremt (når der er tale om varer) disse betingelser er mere favorable end dem, eksportørerne kan opnå ad kommerciel vej på verdensmarkederne.

e) Hel eller delvis fritagelse, eftergivelse eller udsættelse i eksportøjemed af direkte skatter eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder. Uanset ovenstående behøver en sådan udsættelse af skatter og bidrag ikke udgøre ekspertsubsidier, f. eks. hvis der opkræves passende renter.

f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for de direkte skatter indrømmes ud over dem, der gives i forbindelse med produktion bestemt for hjemmeforbrug.

g) Fritagelse eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter, som opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til hjemmeforbrug. Problemet vedrørende for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under dette punkt.

h) Fritagelse, eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen, eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende, indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til hjemmeforbrug; fritagelse, eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led kan dog bevilges for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til hjemmeforbrug, hvis disse indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører varer, der indgår som en fysisk bestanddel (det normale svind taget i betragtning) i eksportvaren. Dette punkt omfatter ikke merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen i forbindelse hermed.

i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ud over dem, der opkræves på importvarer, der indgår som en fysisk bestanddel (det normale svind taget i betragtning) i eksportvaren; dog kan en virksomhed i særlige tilfælde som erstatningsvarer anvende hjemmemarkedsvarer i samme mængde

og med samme egenskaber og karakteristika som importvarerne for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som normalt ikke må overskride to år. Dette punkt omfatter ikke merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen i forbindelse hermed.

j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, af programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller af programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er klart utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab i forbindelse med gennemførelsen af sådanne programmer.

k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, der er kontrolleret af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, som de må betale for at skaffe sig kapital til dette formål (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme forfaldsperiode og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, som bæres af eksportører eller finansieringsinstitutter i forbindelse med opnåelsen af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel med hensyn til eksportkreditbetingelserne.

Hvis oprindelses- eller eksportlandet er part i en international aftale om offentlige eksportkreditter, i hvilken mindst tolv af de oprindelige parter i aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT deltager pr. 1. januar 1979 (eller hvis disse oprindelige parter har indgået en senere aftale), eller hvis oprindelses- eller eksportlandet i praksis anvender rentesatsbestemmelserne i forbindelse med den pågældende aftale, vil en fremgangsmåde med hensyn til eksportkredit, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke blive betraget som eksportsubsidier.

l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den i artikel XVI i GATT anvendte betydning.

Noter:

I dette bilag

1. Betegner udtrykket »direkte skatter« skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter.

2. Betegner udtrykket »importafgifter« told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i disse noter, og som opkræves ved indførsel.

3. Betegner udtrykket »indirekte skatter« afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter.

4. Forstås ved indirekte skatter »opkrævet i tidligere led« skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare.

5. Forstås ved indirekte »flerledsafgifter« afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled.

6. »Eftergivelse« af skatter omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattenedslag.